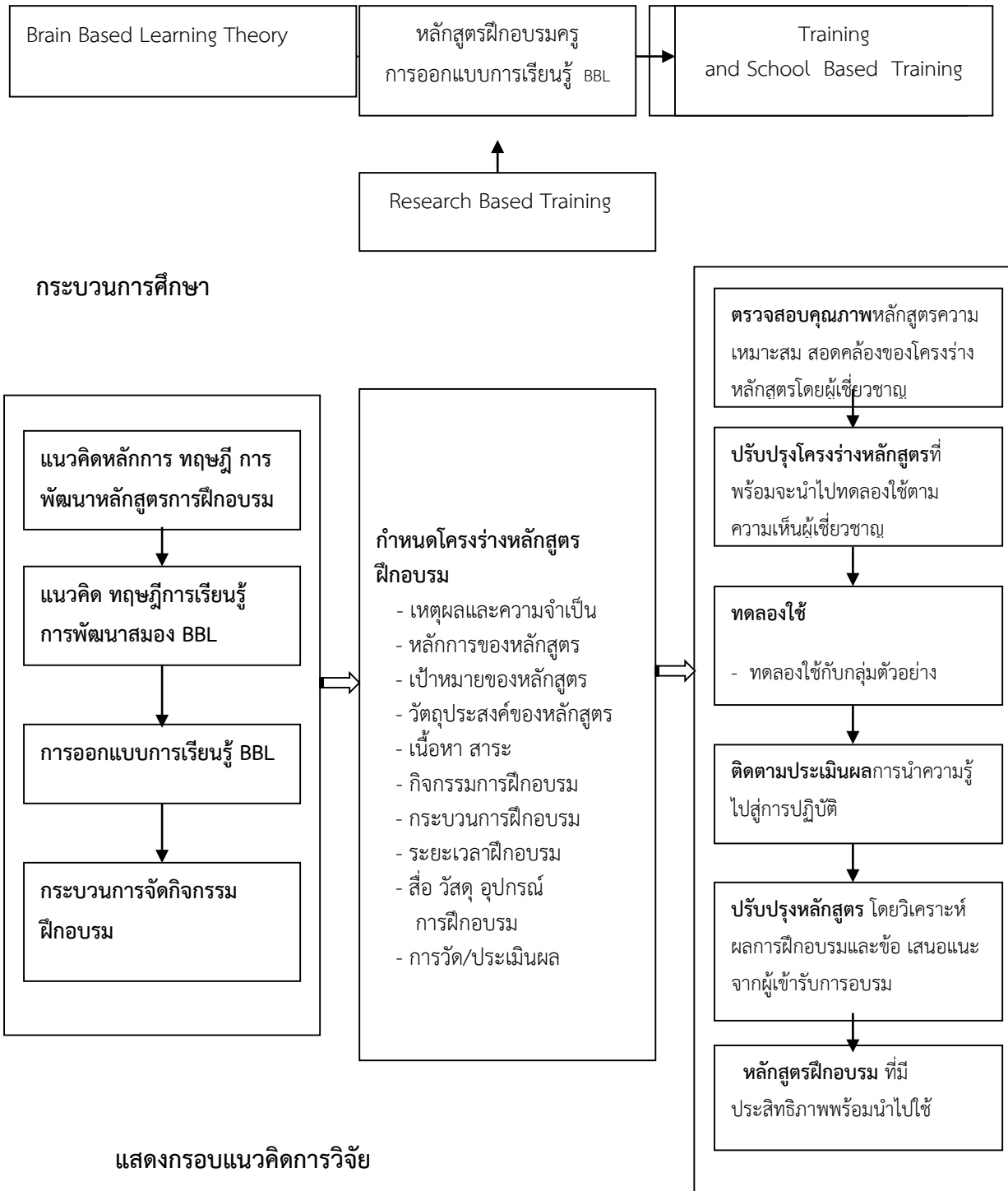

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

1. กรอบแนวคิดของการวิจัย

2. ทฤษฎีพื้นฐานที่ใช้ในการวิจัย

สมอง (Brain) คือ อวัยวะที่สำคัญที่สุดของร่างกาย เป็นสิ่งที่ควบคุมสติปัญญา ความคิดการเรียนรู้ ความฉลาด พฤติกรรม บุคลิกภาพ สมองยังเป็นอวัยวะที่ควบคุมการทำงานของอวัยวะอื่นๆ ด้วย เช่น การทำงานของหัวใจ ระบบภูมิคุ้มกันและฮอร์โมนต่าง ๆ ถ้าไม่มีสมอง คนก็ไม่สามารถ มีชีวิตอยู่ได้ (สันสนีย์ ฉัตรคุปต์. 2542 : 1)

พอล มาคลิน (อ้างอิงในกมลพรรณ ชิวพันธุ์ศรี. 2545: 11) ได้แบ่งสมองตามระดับความคิด ออกเป็น 1 . ก้านสมอง (The brain stem) 2. สมองชั้นใน (The limbic brain) 3. สมองชั้นนอก (The neo cortex)

เจน ฮีลีย์ (Jane Healy. 2004 อ้างถึงในอารี สันหนวี. 2550 : 34) กล่าวว่า การเสริมสมอง (enrichment) ที่ได้ผลคือ การให้ความรักความอบอุ่นใจ อารมณ์ที่สม่ำเสมอ โภชนาการที่ดี ให้ความสำคัญกับการเล่นและออกกำลังกายอย่างเพียงพอ นอนหลับคืนละไม่ต่ำกว่า 8 ชั่วโมง มีโอกาสเลือกและตัดสินใจในกิจกรรมประจำวัน ส่วนการเร่งเรียนหรือการเคี่ยวเข็ญให้ฝึกกิจกรรมนั้นไม่เป็นการเสริมสมองที่ดี ฮีลีย์ ยังได้ย้ำถึงผลเสียจากการที่ผู้ใหญ่หรือผู้ดูแลเด็กที่ทำทุกอย่างให้เด็ก ซึ่งทำให้เด็กขาดความคิดสร้างสรรค์ และความคิดริเริ่ม ขาดทักษะในการคิดแก้ปัญหาการจัดการ และขาดแรงจูงใจ

อารี สันหนวี (2550: 39-52) ได้รวบรวมปัจจัยสำคัญที่ช่วยการพัฒนาสมอง สรุปได้ ดังนี้

- 1) ความสัมพันธ์ระหว่างการเคลื่อนไหวของร่างกาย (Movement) กับการพัฒนาสมอง
- 2) ความสำคัญของกายสัมผัส (Tactile touch) กับการพัฒนาของสมอง สำหรับเด็กแรกเกิดจนถึงวัยเตาะแตะ การโอบอุ้มสัมผัสช่วยพัฒนา การเติบโตของประสาทสัมผัสและการเคลื่อนไหว

- 3) มาเรียน ไดอามอนด์ และเจเน็ต ฮอบสัน (Marian Diamond and Janet Hopson .1999 : 129) ได้เล่าถึงเจ้าหน้าที่อาสาสมัครที่ไปทำงานในสถานเลี้ยงเด็กกำพร้าที่โรมาเนีย ซึ่งมีเด็กกำพร้าจำนวนมาก และผู้ดูแลไม่เพียงพอ เด็กไม่ได้รับการอุ้มชู เล่นด้วย ขวดนมที่ให้กินก็แขวนตามราวให้เด็กดูดเอง ปรากฏว่า เด็กรูปร่างเล็กแกร็น ไม่ยิ้ม เด็กส่วนหนึ่งก็ตายไป เมื่อเจ้าหน้าที่อาสาสมัครไปช่วยกันดูแลใกล้ชิด ทำความสะอาด อุ้มชู พุดจาหยอกล้อ และเวลาให้กินนมมีโอกาสสบตาเด็ก อุ้มเด็ก ไม่ช้าเด็กก็พัฒนาดีขึ้น ยิ้มและพยายามออกเสียงพูดด้วย มีการเรียนรู้เป็นปกติ